

Orientacijski sprehodek

Tim Kern

Včeraj smo uspešno prestali tradicionalni orientacijski pohod. Po lanskoletnem pohodu, ki si dejansko zasluži naziv »pohod«, se je letošnja zadeva zdela kot lep sprehodek. Na začetku je bilo malo klančka, da smo se lahko malo spotili, nato pa je šla pot samo še navzdol. No, saj se ne pritožujem zaradi lahkotnosti proge, ampak vsaj malo težja bi pa zadeva vseeno lahko bila. Dokaj slabo se mi zdi tudi dejstvo, da se na poti ni izgubila ali zašla nobena skupina. Ampak to je le moje skromno mnenje.

Najprej smo se iz našega preljubega hotela povzpeli do kočice pri akumulacijskem jezeru, kjer smo morali odgovoriti na tri tematska vprašanja (kemija, gobe, film). Naša skupina, kot tudi gotovo večina ostalih, se je zagrizla kar direktno v klanec namesto, da bi šli po cesti. Po tej, kot sem omenil že prej, najtežji preizkušnji pohoda, smo se spustili po klanecu navzdol, do kočice Stari Stani, kjer nas je že čakala druga preizkušnja. Ta je bila bolj štafetna. Sledil je še kratek sprehod po ravnem do znamenitega Alpskega vrta, kjer smo preizkusili naše poznavanje gozdnih živalic in svoje topovske sposobnosti. Še foto-finiš do hotela in to je bilo to. Pot je bila podobna kot lansko leto, le da je bila krajša, smer pa obrnjena.

Kontrolne točke so bile razporejene podobno kot leto poprej, le da jih je bilo nekaj manj. Vprašanja so bila zadovoljivo zahtevna, neka-

tera bolj, druga manj, nobeno pa preveč. Zanimivo mi je bilo vrtenje okoli palice.

Kot član lanskoletne zmagovalne skupine sem se počutil rahlo prikrajšanega ob podeljevanju medalj oziroma obeskov za ključke Mercedes-Benz, saj je lani cela skupina dobila le eno malo stekleničko Coca-Cole ter nekaj slamic. Pa še ta nagrada je zamujala. V tem pogledu se je zadeva vendarle nekako izboljšala. Je pa tudi res, da smo imeli lani po pitju naše nagrade večji občutek kolektivnosti, saj smo imeli skupno nagrado, letos pa je nagrado dobil vsak posameznik. Vreme je bilo »zadovoljivo megleno«. Megla je poskrbela, da smo bili vsaj na začetku prisiljeni uporabiti nekaj našega orientacijskega čuta. Sicer pa smo pot bolj kot ne že poznali, seveda z izjemo 4. skupine, v kateri so bili sami novinci. Namesto krav so nam na pomoč pri usmerjanju priskočili kolesarji in naključni mimoidoči. Dva kolesarja sta si nas hotela privoščiti z zavajajočimi napotki, a jima zavoljo lanskim mačkov, ki smo jih imeli v skupini, ni uspelo. Sicer pa bi cilj tako ali drugače slej kot prej že našli.

Vsekakor je bil letošnji sprehod zanimiva in dobro izpeljana zadeva. Kot največjo prednost bi večina udeležencev vsekakor izpostavila kratkost. Tovrstne aktivnosti so vsekakor več kot dobrodošle, saj se na ta način udeleženci tabora lahko še bolje spoznamo med sabo – tudi zunaj svojih matičnih skupin, poleg tega pa si podrobneje ogledamo okolico našega 10-dnevnega domovanja ter poskrbimo za dobro formo.

Uvodnik

Pa smo spet tu! Stacionirani 1.410 metrov nad morjem, s taborniškimi navdušenjem nad visokim standardom nastanjeni v hotelu z dvema zvezdicama. Po prvih testih sposobnosti orientacije in preizkusov znanja ter spretnosti smo že začeli z delom po skupinah. Tudi letos smo se za nagrado mastli s tradicionalnim županovim pršutom in prisluhnili njegovim prijaznim besedam: Če si župan, ne smeš nikoli reči »Ne!«, vedno moraš reči »Ja!«. A na žalost prenekaterih, županova karakteristika ne velja le za majorja. Tudi udeleženci tabora, še posebej člani novinarske skupine pri razdeljevanju delovnih obveznosti, ne smejo reči »Ne!«. Zveni kruto? Niti ne! To je cena, ki jo morajo plačati, da lahko vi, dragi bralci, vsak dan ob obedu preberete najbolj vroče, najbolj senzacionalne in najbolj sveže novice. Zveni kruto sedaj? Seveda ne. :)

Preživeli

Živa Petkovšek

Tako, pa je za nami. Orientacijski pohod, namreč. Zmagala je skupina #2, ki je za nagrado prejela obeske za ključe. Ker je mene pohod preveč utrudil, da bi o njem sploh razmišljala, vam ponujam vtise drugih udeležencev tabora. Lahko pa povem, da je bilo vse skupaj zagotovo bolj humano kot lani.

JASNA PINOZA, Sevnica

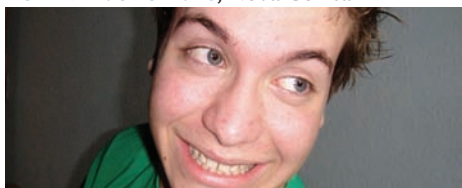
Orientacijski pohod se mi je zdel v redu, tudi večjih težav nismo imeli, saj smo tudi na cilj prišli prvi. Vprašanja so bila primerna, le o tistem z živalskimi šapami nisem imela pojma. Izgubili se nismo. V majhno pomoč pa so nam bili tudi dobrodušni nasveti iz prejšnje številke Kozejca.

NIKA ANŽIČEK, Krško

Pohod je bil prijeten, vprašanja na kontrolnih točkah so bila lahka. Ker smo nekateri člani moje skupine teren poznali že od lani, težav nismo imeli. Priznam pa, da nasvetov nisem prebrala. (op. uredništva: sram te bodi!!)

DOMINIK VODOPIVEC, Nova Gorica

Pohod je bil ful na izi, vprašanja so bila za moje pojme prelahka. Pričakoval sem, da bom naletel na kakšnega medveda ali divjega prašiča, a se to ni zgodilo. Nasveti so bili zelo uporabni, zanje se srčno zahvaljujem.

JURE SALOBIR, Velenje

Pohoda sem se udeležil verjetno največkrat med vsemi udeleženci, to je bil namreč moj 5. taborni orientacijski pohod. Kljub temu da sem teren poznal že od lani, je moja skupina iz neznanih razlogov »zalutala«. Nasveti nam torej niso bili v nobeno pomoč.

Srečne zaloge

Maja Mavec

V nedeljo nas je na raziskovalnem taboru obiskal župan Mestne občine Velenje, g. Srečko Meh. Vse zbrane nas je najprej ogovoril kancler Emil in razglasil najboljšo skupino orientacijskega pohoda. Nato so nas s svojim govorom počastili še župan Mestne občine Velenje g. Srečko Meh, direktor Erica g. Marko Mavec in direktor Golt g. Ernest Kovač. Nato nas je župan pogostil s tradicionalnim »županovim« pršutom. Po pogostitvi smo z županom opravili še kratek pogovor. Zaupal nam je, da podpira raziskovalne taborne, saj se mu zdijo poučni in zanimivi. Občina Velenje v raziskovalnem taboru sodeluje že od samega začetka. Povedal je tudi, da mladi na raziskovalnem taboru dobijo veliko novih prijateljev in znanja, ki ga bodo lahko uporabljali še kasneje v življenju. Letos je tabor mednarodni, kar nam omogoča, da sodelujemo z drugimi državami in v letu medkulturnega dialoga povezujemo mlade po Evropi.

Z olimpa

Po dobrih nastopih Slovencev na letošnjih Olimpijskih igrah v Pekingu na Kitajskem se je prav naša majhna Slovenija znašla na prvem mestu po številu prejetih odličij na prebivalca (eno odličje na 501,927 Slovenca). Bravo Sara, Lucija, Rajmond in Primož – ponosni smo na vaše dosežke!

Živa Petkovšek

Pozor!

Neka »mašinka« podjetja Sonny Ericsson, tip W900i walkman, je dobila noge – postala je »walking man«. Pred odhodom v neznanu je bila opažena v levem hlačnem žepu na pohodu. Sumimo, da jo je premamila čudovita narava in želja po svobodi (f*ck, ni signala!!). Je vitke postave, črne barve, drsni mobilitel. Nekoč je slišala na številko 041 428 578 in se oglašala z rrr rrr (vibra; brez zvoka). Vendar sedaj najbrž več ne sliši (šmrk šmrk ...). Za vrtnete begunca nudimo do 40 € (več nimam). Sicer pa osebi, ki ga najde, ne bo služil, ker je zvest le lastnici (beri: je zakodiran).

Dragana Makić

Our Czech participants

Tim Kern, Andrej Kržič, Živa Petkovšek, Maja Mavec, Ana Tomic, Miha Pavšek, Jure Salobir

Milan Jančalek

Petra Mutherova

Jan Gavlas

Štefan Madstevé

Jan Hřivna

Alena Ryšava

Magda Hrdinova

NAME: Milan Jančalek,
AGE: 16
HOME TOWN: Vsetin

He has never been to Slovenia before, but he likes our countryside and the fresh air. Only the weather is a bit too cold for him. He is here to practice English and learn about our fauna. Even though Czech Republic has a lot of great beer, he said he doesn't drink it.

NAME: Petra Mutherova
AGE: 17
HOME TOWN: Havirov

She found out about this camp in school. She told us that she is very happy to be here. She is very fascinated with great nature. It's her first time here. She wants to see the whole country. She is in Alpska favna and she wants to learn something new.

NAME: Jan Gavlas
AGE: 17
HOME TOWN: Dolni Lutyne

He found out about this camp in school. He had no impressions because he was here only one day. It's his first time in Slovenia. He likes it but thinks that it is very small.

NAME: Štefan Madstevé
AGE: 18
HOME TOWN: Bohumin

This is his first time on such a camp, and for him this occasion is very special. He's in the theatre group, and he wants to gain some new experiences, while having fun. He found out about that camp from his teacher. He is in Slovenia for the first time, and he enjoys the landscape.

NAME: Jan Hřivna
AGE: 18
HOME TOWN: Novi Bor

He came to that camp, to get some new experiences. He's in the blue energy group. He found out about that camp from his teacher (after the deadline). He's amazed about lot of infrastructure in our country. It's his first time in Slovenia.

NAME: Alena Ryšava
AGE: 17
HOME TOWN: Ostrava

This is her second visit to Slovenia. She has already seen Ljubljana and Postonjska jama. She wants to meet new friends here and get some useful knowledge about nature and mushrooms. Her opinion about Slovenian people is that they are very interesting. She told us that many famous cartoons come from Czech Republic and her favourite is Maxipes Fík, in which the main character is a huge dog.

NAME: Magda Hrdinova
AGE: 18
HOME TOWN: Česke Budejovice

She found out about this camp in school. Her first impression is that in Slovenia live many Slovenians. She doesn't like that we speak Slovene. She wanted us to speak in English so she could understand. It's her first time here. She thinks that Slovenia has a beautiful nature and fresh air.

Danes kviz!
Lepo je biti raziskovalec

From the blog: Language

Did you also think that if one is of a slavic origin he/she simply has to understand another slavic language? Well, sure, not everything but at least something, topic of a conversation, general meanings, similar words. Let me correct you, fools! When spoken slowly – yes, I do understand quite a lot. But when you talk at your normal speed I start to doubt the common slavic origin of our two mother tongues. How could the melody of your sentences be that different from anything I've ever heard in any slavic country? Why all the words that are similar when said slowly and properly just disappear from any audible and recognisable form when said in a sentence? Why do I feel like in the Orient in the fairytales of Sheherazada and why do I only hear some Spanish words? As always, English becomes the easiest way to communicate of course together with body language and a good will to understand each other.

Iva Friedrichova

ČESKO-SLOVINSKÝ SLOVNÍK

DEN 2. POŘÁD JEDNODUCHY

Dobry den!
Dobré ráno!
Dobrou noc!
Dobrou chut! [dobrou hutj]

Jak se máš?
Co se bude dít večer?

Pivo, prosím! Ups, vlastně čaj :)
[ups, vlastnje čaj]
Ještě jedno? [ještje jedno]
Ne, děkuju! [ne, djekuju]
Už nikdy nebudu pít!
Aspon ne pivo!
Mám hlad!

Dneska ti to moc sluší :) [dneska tji ...]
Máš zítra čas?

Dober dan!
Dobro jutro!
Lahko noč!
Dober tek!

Kako si?
Kaj dogaja?

Pivo, prosim! Ups, hočem reči ... čaj!
[ups, hočem reči]
Še eno?
Ne, hvala! [chvala]
Ne bom več pil! [ne bom več pijuj]
Vsaj ne pivo!
Lačen/a sem!

Danes izgledaš čudovito!
Imaš jutri kaj časa?

Slovenci bogatejši še za eno zlato medaljo in nov svetovni rekord!

Jure Salobir

Milan Marič (na sliki), dolgoletni tekmovalec v disciplini smučanje po skalah, je v Pekingu dosegel izjemen uspeh.

Slovenija je po njegovi zaslugi bogatejša za zlato kolajno in nov svetovni rekord.

Za Milana se je začelo slabo, saj se mu je že v startu odpela smučka. Vseeno se je Milan skoncentriral na obljubljeni gajbo pira, ki ga je čakala na cilju. Motivacija je bila dobra, prav tako rezultat.

Milan je bil zaradi izjemnega uspeha tako zaseden z dajanjem avtogramov, da nam do zaključka redakcije ni uspelo podati svoje izjave.

The Best Photo Contest!

The Best Photo Contest is going to be held at the Golte Camp throughout the whole stay here. All the students, mentors and other creatures are invited to participate. The best photo will be awarded a special price!

There will be two categories of photos:

- 1. Social life at Golte** where there are all the pictures from work groups, evening activities or daily trips and
- 2. Nature in Golte** with the sceneries, flora and fauna of Golte and the surroundings.

Anybody having a picture he/she wants to show please upload it in the journalists' computers into a prepared file (please, ask us) at latest on **Monday 25.8. untill 19:00.**

Izjave dneva

JOŽICA: Emil, kje je Marič?

EMIL: Ne vem, tti stari dedi se znajo dobr skrit ko so bli v vojski ...

DOMEN: Kk to držiš fotoaparata?

ŽIVA: Čist glih tk ko mi paše.

KRŽIČ vpraša Šuligoja: Kok ma tt fotoaparata zooma?

ŠULIGOJ: 300.

KRŽIČ: 300x ?????

ŠULIGOJ: Pa pol bi v prihodnost vidu ...

MARIČ: Kje sta pa Jožica in Samo?

DOMEN: Zgori. Spita.

MARIČ: Dejmo jima mal med prsti na nogi podkurit, da bota pecikl gonla.

ANA: A lahka vprašam, zaka ni gretja?

ŽIVA: Pa sej so rekli, da bo.

ANA: Ja, je blo včeri, ko je bil župan tuki, zdej ga pa spet ni ...

SAMAR: A mate slučajno kako vrvico?

EMO: Ne, hvala.

PAVŠEK (starejši) pride pogledat novinarsko sobo, kjer se premika pohištvo: Aha, najprej smo vse lepo postavili, zdej bote pa vse pref****i No, lepo ... Ma ko vas j*** ...

Gledamo film, ki ga je posnel Marič ...

KRŽIČ: No, tole je pa čist drgač ko Pavšek ...

ŠULIGOJ: Ej, pa Pavšek je pijandura. Sej vidiš, kk se mu roka trese ...

JAKA: A vidiš ono kravo tam gor?

DOMINIK: A Cilko?

JAKA: No, če se pa poznata, maš pa prednost ...